

כל הזכויות שמורות

מדיניות של השהיה - זהו הקו שישארל תקנוט לגבי פנייתו של הנשיא קנדי. בצמרת הממשלה, שקיימה דיונים ממושכים בתביעת קנדי, נתגבשה הדעה כי מכיוון שאימרת הנשיא לא נוסחה כאולטימטום, או כתביעה מיידי, יש למצוא נוסח של תשובה, שממנו ישתמע כי מבחינה עקרונית ישראל תסימת-דעים עם העמדה שנקט הנשיא בסכתבו. אולם, מבחינה מעשית, אין ישראל יכולה למהר במילוי תביעתו, כל עוד אין כל ניסיון להשיג גישה דומה גם מצד מצריים. בחוגי הממשלה רווחת הסברה כי קנדי לא יחזיק על ישראל, עליידי הפעלת סנקציות, למען קבלת תביעתו.

חמור יותר עלול להיות מצבה של ישראל, עם התכנס מליאת עזרת האו"ם, בעוד כחודשיים. כאן תתמוך הממשלה האמריקאית בהצעת החלטה, לפיה חייבת ישראל לקלוט מספר ניכר של פליטים ערביים. בהחלטה זו עשויים לתמוך גם נציגים רבים של מדינות אפריקאיות. ישראל לא תוכל למנוע קבלת ההחלטה, וזו יהיה לה קל להתחמק לאחר מכן מביצועה.

ותיקי מפא"י ירסנו במקצת את מלחמתם במשה דיין. הם יעשו זאת אחרי סודי בר-גוריון הודיע לגוי אשכול כי הוא רואה בהתקפה על דיין צעד חמור ביותר, ואם זו תימשך, יאלץ לשקול מחדש את אפירות הישארותו כחבר במפלגת פועלי ארץ-ישראל.

מאידך לא יחרף דיין את מאבקו בוותיקים, וישתדל למצוא מוצא, שיאפשר לו לא להתפרט מן הממשלה, גם אם תביעותיו לא תתמלנה. מתיחות רבה תשתרר בין ראש הממשלה ושרי-הכספים לוי אשכול, לבין מנני שמעון פרס. אשכול החל לפסוח על פרס, ולקיים קשרים ישירים עם צמרת צה"ל, דבר שפרס רואה בו פגיעה חמורה במעמדו. אין זה מן הנמנע כי הוא יקוטט בפעולות תגמול" כלפי אשכול. יודע לך כי ממשלת-ישראל עשתה בימים האחרונים נסיון רציני בנקיטת קו מקורי בשאלה בינלאומית ידועה,

במדינה

העם הלכה לעשה

היך כמה דקות עלה המדחום בכנסת לנקודת-הרתמה. החום הלוחט של חודש אבי, שהגיע בירושלים לשלושים מעלות, נשכה כי במקומו בא, באולם המקורר, החום הלוהט של השינאה.

הנושא הגלוי של השינאה היה השופט העליון חיים כהן (ראה להלן). אך מעבר לשינאה האישית, הודקרה איבה עמוקה הרי בה יותר, שאין עליה גשר: האיבה הסיכית עינה, מחויבת-המציאות, בין מדינת-החוק ומדינת-ההלכה.

זה בולד זה. יכולות להיות שטרות בין דתיים וחילוניים, קנוניות קואליציוניות ו"מקצועיות" פוליטי-מיסטריות. אך מידי פעם מתרחש במדינה מאורע המזכיר לכל ברי דעת כי שטרות אלה אינם אלא אחיות עניינים. לא תיתכן שטרה אמיתית בין שני עקרונות, הסותרים זה את זה לחלוטין.

העקרון הדמוקרטי מחייב מדינת-חוק, בה נקבעים החוקים על-ידי האזרחים, בבחירה חופשית, ומשתנים באופן מתמיד בהתאם לרצון האזרחים. העקרון הדתי מחייב מדינת-הלכה, בה אין שום ערך לרצון האזרחים. החוקים ניתנו מידי אלוהים, לפני 3000 שנה, ואינם ניתנים לשום שינוי. המפרשים הבלעדיים

צחקו. כי המלים יצאו מפיו של שמעון פרס.

שבת אחים גם יחד. ישיבת המזכ"ר, שבה להמשיך בדיון-ההתקפה על חוגי-הצעירים, נאלצה ברגע האחרון לשנות את סדרי-יומה. כוכבת היום היתה צריכה להיות, לפי ההודעה המוקדמת, גולדה מאיר.

אך גולדה לא באה. ברגע האחרון היה צורך להעלות לכמה כוכב אחר: לוי אשכול עצמו.

מדוע לא באה גולדה? לאחד הנוכחים היתה השערה משלוי: "גולדה שונאה את פרס יותר מדיין. אשכול שונא את דיין יותר מפרס. אשכול החליט לנסרל את פרס, כדי לרכו את ההתקפה על דיין. גולדה רצצה וחקא את ההיפך: לנסרל את דיין, כדי ל"חסל את פרס. הקו של אשכול ויצה, וזה לא מצא חן בעיניה."

פרס עצמו, חלק בצלופח כמו תמיד, ידע לנצל מצב זה. בעוד שאיש אחרי איש קם והתקף את דיין, בגלוי או במרומי, הש"מיע פרס דיבריר-חלקקות, קרא לשלום ולאתה-אחים. לא היה חסר הרבה, והוא היה מורץ בשירת "הגה מה טוב ומה נעים, שבת אחים גם יחד."

אמר ויאמה ארן: "אם תקחו את העתור נות ישראלית בשנתים ותציי ואחרונות (קרי: מאו פרשת לבון) והבחנו אותה, כמעט כל הסערות המבישות, המורידות את קרנה של המפלגה - הגנרטור שלהן היה חוגי-הצעירים... אצי רואה שכל מה שזוע"זע את המפלגה - מוצאו בחוגי-הצעירים."

השיב פרס, בתמימות עילאית: "אשאל אותך שאלה, ויאמה: האם אנו היינו הגורם לפירסום שהמשרת הצעירה שואפת לדיקטטורה, שהיא פאסיסטית, שהיא כולה תכ"כיים עשר שנים ישנו פירסום כזה בעתור נות" האם הגנרטור לכך זה אגחונז?"

בוך ברא"י. עקיבא גוברין, הנייר יפה: התואר של סיעת מפא"י בכנסת, הסתפק בהתקפה מוזנה. טענתו העיקרית: בעוד ש"כל החוגים במדינה הסכימו, לתת לאשכול הזדמנות, הותקף אשכול דחקה על-ידי ה"צעירים."

יש במפא"י סחות בוץ מאשר בכל מפלגה אחרת. אלא מה עושה המפלגה? היא שוכרת את המראה, ואז יש חלקים בציבור שמציעים ברכים אחר של המראה רשם נר"א רק הבוץ... נכנסה בנו רוח שסות"

סחות מאופק היה ויאמה ארן: "נבחרה ממשלה, וקבוצת הצעירים היתה זו ש"ביותר את הממשלה, בישה אותה, הורידה קרנה"

קרא ארן: "אני עומד על מה שכתבתי ב"מאמר (נגד משה דיין). אף מילה אינני לו"קח בחורה... המפלגה מוקפת מארכים, מארכים חמורים מבפנים. לא אפרט אותם. גם הציבור יודע את המארכים האלה... חוג הצעירים מתחיל לעשות רושם שהוא הופך למארכ"

צעירים שאינם צעירים. את האיר-רוניה העוקצנית הבנים לחיכוך שרגא נצר, מנהיג הגרש: "הגרש אינו גוש, והצעירים כדראי שאינם צעירים... הצעתי למחלקת הצעירים במפלגה לשנות את שםם של חוגי הצעירים או להיכנס למשא-ימתן עם חוגי הצעירים כדי למצוא שם אחר לקבוצה זו."

איוה שם עלה בדעתו של נצר? הוא עצמו החל מדרב, בהמשך דבריו, על "חברים חצי-צעירים."

אך הליגלוג לא הסתיר את הגימה התקיפה. הדגיש נצר: "הבידור הוא בן המפלגה ובין קבוצת חברים, הממלאים תפקידים מרכזיים ביותר בממשלה, בכנסת ובמוסדות שונים. קבוצה זו ממשיכה להיות גם בשל"טון וגם באופוזיציה. מצב זה חייב ל"היסקול"

אין נצר לא השאיר ספק לגבי הפיתרון הנראה לו: לטלק את החצי-צעירים מכל עמ"דת השלטון, ולענות את המקום לצעירים אמיתיים. "יש למפלגה קרוב לשלושים ראי"שי-צעירות שהם בגיל 135"

נעליים חורקות. עלה על כולם לוי אשכול עצמו. הוא דיבר בחריפות בלתי רגילה לגביו. התלונן הוא: "הרי עוד לא הספיקו הנעליים החרושות - אילו היו כ"אלה - של מי שנבחר להיות ראש-הממש"לה להספיק לחרוק, וכבר נשמעו (דברי ה"השמצה של הצעירים)!"

* הכוונה, כסובן, להעולם הזה, שפתח במסע-הנילוים על אופי כתי-הצעירים בקיץ 1966.

חלום זיל קיץ

בניגוד לגישת הממשלה לשאלות מסוג זה עד היום, המדובר הוא בשאלה שהועלתה לפני כמה שבועות בהרחבה רבה על-ידי העולם הזה. מעניין שהקו שלקבע על-ידי הממשלה תואם במקרה זה, במאה אחוז, את ההצעה שהועלתה על-ידי שבעות זה.

דמות מרכזית ב"מקרקעי ישראל" תיחקר בקשר עם מכירת קרקעות לגורמים שונים, במחיר הרבה יותר נמוך מן המקובל בשוק. הדעה הולכת ומתגבשת כי איש זה גבה עבור הקרקע את מחירה הריאלי, אולם רק חלק מן הכסף הועבר לקופה הרישמית, בעוד שה"יתרה הגיעה למקורות בלתי-ידועים."

השגרירות של אחת ממדינות חזקת בתביעה למשרד-החוק למנוע מייד העברות הון בלתי חוקיות ממדינה זו לישראל. השגרירות תקבע בפנייתה, כי חדרב אינו מוטל עוד בספק, שבעידודם של גורמים רישמיים בישראל מעבירים יהודים הון רב ממדינה זו, למרות שהדבר נוגד את חוקי המדינה.

השבועון "ג'ואיש איבורר", המופיע בלונדון בעריכתו של העתונאי היהודי ג'וזף קמחי, עלול להפסיד בקרוב את אחד ממקורותיו הכספיים המובנים ביותר. המדובר הוא בגורם ישראלי, המניש לשבועון תמיכה כספית בלתי-מבוטלת. עמדתו הגלויה של השבועון בעד צערי מפא"י, ונגד הוותיקים, תביא להפסקת התמיכה.

פרשת "חברת דיונגוף מערב אמריקה" תקבל מימדים של שערוריית-ענק, שבה מעורבים פקידים בכירים, מנהלי חברות ממסל-תיות ועסקים במיליוני לירות ישראליות. הסיבה להתפוצצות השערורית: דו"ח-חקירה מיוחד, הנערך על-ידי גוטסמן, אשר סונה על-ידי משרד המסחר והתעשייה, והבודק את כל הפרשה. גוטסמן, שהוא גם המנהל המיועד, במקום המנהלים הנוכחיים, עלול להיות מעוניין בהשתקת חלק מהשערוריה, אך ועדת הכספים תבעה ותקבל את הדו"ח. ליתר בטחון פנתה כבר חתודה למבקר המדינה, תבעה ממנו לחקור את העניין.

מפלגות

החצי-צעירים

הקול היה עדין ורך, הגישה חברית רג"יונית: "בואו, חברים, נוריד את המתח ה"נפשי. הוא מעיק, ואיננו ברוך"י מי היה הדובר? כמה מהנוכחים התאפקו רק בקושי מ"י